

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Alexii Confessoris, Filij Euphemiani Senatoris, ex ea quæ est apud Metaphrast. Claruit, vt patet infrà, temporibus Archadij & Honorij Imperator. ac Innocentij Su[m]mi Pontificis, qui præfûere ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide C. Baro. Vita S. ALEXII CONFESSORIS, Fl.
In Notat. liij Euphemiani Senatoris, ex ea quæ est apud Me-
Martyros taphrast. Claruit, ut patet infra, temporibus Ar-
Roma. chadij & Honorij Imperator. ac Innocentij Sū-
mi Pontificis, qui præfuere Ecclesie & Imperio
(teste C. Baronio Tom. 5. Annal.) anno Christi
402. & sequentibus.

17. Iulij.

Lucæ 16.

Diuitiæ, si be-
nè expendā-
tur, multum
ad vitam æ-
ternam con-
ferunt.

Parentes A-
lexij valde
prij & poten-
tes.

Summa libe-
ralitas Eu-
phemiani in
pauperes.

QVAM aptè & pulchrè omnis creatura suo
 deferuiat Creatori, modò adfit pietas &
 timor Domini, explicatu est difficile. Nā
 & diuitiæ, quæ mammona iniquitatis appella-
 tur, quòd scelerum omnium sentinā plerumque
 trahere solent, si pietate ac timore Domini ful-
 ciantur, certam suis possessoribus expeditamq;
 salutis viam ad regnum cælorum aperiūt; quòd
 cum in alijs veteris testamenti patribus, tum in
 vno sanctissimi Alexij parente luce meridiana
 clariùs patet. Is enim Euphemianus nomine, cū
 Romæ sub Imp. Archadio & Honorio, in sum-
 mo vitæ splendore & incredibili diuitiarum af-
 fluētia degeret, seruorumq; tria admodum mil-
 lia possideret, ijs omnibus non ad luxum & vo-
 luptatem, ut pleriq; mortalium solent, sed admi-
 rabili sanè pietatis ratione ad Conditoris sui
 gloriam utebatur. Ternas namque mensas domi-
 suæ instructas habebat; quibus quotidie ingentē
 viduarum, pupillorum, & pauperum multitu-
 dinem excipiebat, suisq; ipse manibus, accum-
 bentibus officiosè ministrabat: neque priùs cibi
 quidquam potùsue libabat, quàm cunctis hilari-
 ter resectis, admirabile hoc pietatis atq; humili-
 tatis officium ritè exequutus fuisset. Si verò mi-
 nus diligēter hanc benignitatis in pauperes dis-
 cipli-

ciplinam exercuisset, mox in faciem prostratus, vim lachrymarum profundebat, seq; inertia & ingratitude vehementer accusabat, summaq; diligentia neglecti officij rationem inibat. Huic erat coniunx Aglais nomine, pari pietate ac misericordia foemina; quæ licet omnibus mundi huius bonis hoc modo afflueret, vno tamen sterilitatis opprobrio adeò cruciabatur, vt nūquā à precibus ac lachrymis cessaret, quò benignissimus Deus masculam illi prolem largiri dignaretur, qua affectam tandem senectutem oblectare posset. Nec frustra adhibitæ preces. Natus namque illis est filius, cui Alexio nomen imposuerat; respuer & insitæ indolis bonitate, & corporis animique præstantia ad omnem virtutem promptissimus. Qui vt sexto ætatis anno literarum studijs adhibitus fuit, breui eò eruditio- nis peruenit, vt, Grammaticæ rudimentis foeliciter superatis, haud vulgari Ecclesiasticæ historiae cognitione imbutus haberetur; ac tandem in arte oratoria probè institutus, summam eruditionis laudem apud doctissimos consecutus est.

Aglais mater Alexij.

Alexius nascitur.

Alexius insigniter eruditus.

Cumque iam ætate adulta matrimonio idoneus putaretur, parentes summa diligentia virginem ei regio sanguine claram, & moribus vir- tutq; integritate ornatissimam, desponderunt, & nequaquam inuitum ad nuptiarum celebritatem adduxerunt. Fuere magno totius ciuitatis gaudio in S. Bonifacij iunctæ dexteræ, & dies in multam noctem hilaritati dicatus; atque postremo, vt moris est, ad thalamum honorificè à parentibus deducti. Tum verò Alexius, qui occulto numine ardua sãctitatis opera meditabatur,

Celebrat nuptias.

sponsam in sella sedentem blandè affatus est; hortatusque, ut casto amore sponsum suum ad supremum usque vitæ spiritum prosequeretur; simulque anulum suum & caput baltei purpureo inuoluta velamine ei tradidit; Accipe, inquit, hæc, & serua: Deus enim erit inter me & te, donec illi placebit. Moxque suum ingressus cubiculum, assumpta maxima pecuniarum vi & auri pondere, clam ad portum abiit, conscensaque naui Laodiceam cursum instituit. Inde Bessam Mesopotaniæ urbem contendens, imaginem Christi Iesu, quam ipse Dominus Abagaro tradidisse fertur lustrauit; & sese suaque omnia eidem Domino Iesu Christo ex animo consecrauit. Omnia namque pauperibus distribuit, vestiumque splendore, quo ad illam diem usus fuerat, deposito, præ foribus templi stipem mendicabat; & oblata incredibili benignitate senibus nutriendis impendebat.

*Alexius reli-
ctis sponsa vir-
gine, abiit
Laodiceam.*

*Distribuit
sua pauperi-
bus, & ipse
mendicat.*

*Requiritur
Alexius a pa-
rente sed mi-
nimè inue-
nitur.*

Interea luctus & continui ploratus domum impleuerunt. Mater nimio luctu deformata in cubiculum se solitariam abdebat; nurus eam sequebatur; ambo moerore oppressæ nullam se consolationem admissuras vouebant, nisi de Alexii statu certiores factæ essent. Pater dimissis in omnes orbis partes seruis filium requirebat; qui licet ab ipsis famulis frequenter visus & eleemosynis donatus, nequaquam tamen agnitus fuit; prorsus ut omnis parentis industria in inuestigando filio sine vilo fructu desudare videretur. At Alexius cum decem & septem annos in vestibulo adis Dei Genitricis excubasset, & pauperum curam ipse pauper & inops sedulo egisset, coepit paulatim sanctitatis illius opinio di-

uino

uino oraculo manifestata apud omnes cresce-
re, nomenque illius à plerisque celebrari. Ea re
vir sanctus periculum animæ imminere conspi-
catus, vt humanam gloriam euitaret, statuit Tar-
sum Ciliciæ ad S. Pauli templum nauigare, vt o-
mnibus ignotus securius ibidem cœpta pietatis
opera prosequeretur. Sed accidit, vt conscensa
naui vi tempestatis Romam deferretur. Ibi cum
vir sanctus noua Spiritûs sancti gratia repletus,
& humilitatis amore vehementius inflamma-
tus, recta ad edes paternas abiit, ac ipsi inprimis
patri, ingenti famulorum caterua stipato obuiam
factus, ignotus tamèn: Virorum, inquit, ornatissi-
me ac Serue Dei altissimi, capiat te quæso ali-
qua mei pauperis admodum & abiecti miseri-
cordia; Aliquem mihi domi tuæ concede habi-
tationis locum, vt reliquijs mæsæ tuæ fruar, quò
aliquod apud te diuturnæ peregrinationis meæ
solatium inueniam. Euphemianus, audita pere-
grinationis mentione, lætus eum excepit, mini-
strisq; curandum tradidit, & vnum ex omnibus
ingentibus oneratum promissis, si sedulus pere-
grino ministraret, eidem ministerio præfecit. Vo-
luit autem, vt nullis eum delicijs fraudarent,
sed omnibus quibuscunq; possent modis, foue-
rent, curarent, honorarent.

At illi, spreto Domini sui mandato, indies
vesperè eum contumelijs, verberibusq; affece-
runt. Alij eum alapis cædebant; alij capillū vel-
lebant; alij sordes, (dictu fœdum) in sacrum eius
caput effundebant. Ipse verò dæmonis illas ma-
chinas esse non ignorans, non modò patienti,
sed læto insuper hilariq; animo cuncta perfe-
rebat.

*Nauigaturus
Tarsum diu-
ni hīs Romā
defertur.*

*Ignotus pa-
tri supplicat.
Vt eum do-
mi suæ reci-
piat.*

*Multapati-
tur à Seruis
patris sui, dū
ignotus in
domo pater-
na viuit.*

M s

Quo-

Quodam autem die Imperatori, dum sacro
 sancto Sacrificio interesset diuina voce indica-
 tur, quendam eximia sanctitatis virum in ædi-
 bus Euphemiani delitescere, cuius precib. flexit
 Deus, Romæ propitius esset, urbemq; donis ac
 muneribus exornaret. Imperator itaq; tantum
 virum videndi cupidus, Euphemianum aduocat,
 atq; ut virum meritis sanctitatis ornatissimum
 exhibeat, imperat. Dum verò hæc fiunt, Alexium
 futurorum præsciens, totius vitæ decursum literis
 diligentissimè consignauit, & sic demùm è cor-
 poris vinculis, omnibus inscijs, in cælum emigra-
 uit. Interea Euphemianus ut venientem Imperato-
 rem honorificè domo sua exciperet, cuncta ad-
 ornari, scamna subselliaq; apto ordine disponi
 cæteraq; ut tantum Imperatorem decebant, co-
 poni iussit. Ipse interim, ut Alexium de Impera-
 toris aduentu præmoneret, & habitu decetè ex-
 ornaret virum sanctum adiit. Sed cum ille pla-
 nè immobilis persisteret, neq; Euphemiano mul-
 ta dicenti vllum responsum daret, tandem reie-
 cto pallio, quo sancti viri facies operta erat, vi-
 ta functum inuenit, vultumq; mirabili splendo-
 re coruscantem obstupuit. Charta verò dextera
 adeò tenaciter inhebrebat, ut nulla eâ vi euellere
 posset. Tum gaudio pariter & timore repletus,
 festinus ad Imperatorem abiit, & cuncta ei or-
 dine exposuit. Accessit Imperator, depositoq; in
 lectum sancti corpore, una cum Archiepiscopo
 fixis humi genibus precatus est, ut chartam tra-
 deret; quæ confestim cessit, & ab Aëtio sacro-
 sanctæ Ecclesiæ Cancellario lecta est, & maiore
 silentio ab omnibus audita. Cum verò ad eum
 locum ventum esset, ubi parentum & sponsæ
 fiebat

*Post obitum
 agnoscitur
 à suis.*

hiebat mentio, tunc Euphemianus tanquam è profundo somno excitatus canos diuellere, cur suad venerabile corpus contendere, magno desiderio amplecti, oscula figere locum omnem miserabili valde eiulatu complere. Mater verò vix mentis suæ compos, scissis vestibus, passisq; crinibus, confertam turbam perrumpere, Deum hominesq; obtestari, ut filium sibi defunctum redderent. Sponsa verò lugubri induta veste similiter accurrens, super venerandum sponsi sui corpus procidit, & largissimo lachrymarum imbri rigauit.

Porro Imperator, ut omnibus sanctissimi viri corpus spectandum proponeretur, lectum tolli & circumgestari præcepit. Sed tantus erat populi concursus, ut loco moueri non posset. Imperatum igitur, ut aurum argentumq; proijceretur, quò populus ad colligendam pecuniam diuerteret; sed tanta omnibus inerat videndi cupiditas, ut pauci admodum auelli possent. Coruscabat enim corpus admirandis virtutibus. Demones ad illius conspectum fugabantur, mûdabantur leprosi, & cuncti quibusvis affecti morbis præsens ibidem remedium inueniebant. Tandem sacris reliquijs ad S. Petri templum delatis diebus continuis septem parentes & cognati iusta celebrârunt. Imperator autem, arca è marmore & smaragdo elegantissimè fabrefacta, venerabile corpus excepit, & eodem in templo deponi curauit 16. Calend. Aprilis, Apostolicâ sedem administrante Innocentio Primo. Porro ex arca ipsius oleum suauissimum emanauit: ex quo si quis accipiebat, quicquid postulabat, à Deo obtinebat.

Coruscat miraculis.